

binnendringt om er God binnen te brengen, God die het Licht is ?

Maar hoeveel zielen van de kerken zijn er, m.a.w.hoeveel parochiepriesters en pastoors, priesters en monniken (en nonnen) die Ik allen geroepen heb om Mij naar de harten te dragen, hoeveel zijn er die zozeer ontbrand zijn door de Barmhartige Liefde dat ze erin slagen het ijs van de zielen te doen smelten en in de harten van de mensen de Liefde van God en de liefde tot God te brengen, tot God die de Barmhartige Naasteliefde is?

De mensen in hun lijden en verdriet en alleen Ik weet hoeveel er wel is, in hun lijden en verdriet dat verschilt van dat van jullie omdat jullie lijden en verdriet alleen zou moeten toe te schrijven zijn aan jullie ijver voor de Heer God, die niet genoeg bemind wordt, lijden en verdriet te wijten aan gelovigen die verloren gaan, aan de zondaars die zich niet bekeren, **onder dat lijden en verdriet en onder geen ander zouden jullie moeten lijden.**

Want toen Ik jullie riep heb Ik jullie geen koninklijk paleis, tafel, beurs, familie beloofd maar een kruis, mijn Kruis, waarop Ik naakt stierf, waarop Ik alleen en verlaten de geest gaf, waarop Ik klom na afscheid te hebben genomen van alles, na Mij te hebben ontdaan van alles ook van mijn armoede die nog een rijkdom was vergeleken met mijn miserie van terechtgestelde wie alleen nog de galg restte van weinig hout en van drie nagels en van een handvol doornen gevlochten als kroon.

Dit alles om tot allen te zeggen, vooral tot jullie, priesters, dat de zielen gered worden door de slachtoffering, door de edelmoedigheid in de zelfopoffering die tot de totale, absolute opheffing gaat van de affecties, van wat gemakkelijk is, van het noodzakelijke, van het leven.

In hun verdriet en lijden zouden de mensen moeten kunnen kijken naar hun kerken zoals een kind kijkt naar zijn mama op wiens schoot het gaat schreien en luisteren naar woorden van vertroosting na het eigen verdriet te hebben verteld met de zekerheid van beluisterd en begrepen te worden.

De mensen zouden in hun verduistering die niet altijd toe te schrijven is aan hun eigen wil maar die opgelegd werd door de wil van iemand anders, door een geheel van omstandigheden die hen ertoe aanzetten geloof te hechten aan de dwaling of om te

twijfelen aan God, de mensen zouden jullie moeten vinden als dragers van licht, van Mijn Licht, de mensen zouden jullie moeten vinden medelijdend zoals de barmhartige samaritaan, jullie vinden als meesters zoals jullie Meester, jullie vinden als vaders zoals jullie Vader.

De aarde, verdorven door zoveel zaken, gist als een lichaam dat wegrot en dat met zijn stank van de zonde de zielen bezoedelt. Maar als in de kerken als zovele wierookvaten verspreid tussen de huizen een priester leeft die brandt van liefde en barmhartige naastenliefde zou de stank van de wereld in evenwicht worden gehouden door de welriekende geur van God wasemend **uit de harten van de priesters levend in totale versmelting met God, heel en al opgegaan in God, zodanig dat ze niet meer van Mij verschillen, precies zijn zoals Ik in het Sacrament ben, ter beschikking van de mens op elk uur - Ik, God, ben daar zonder vermoeidheid, zonder hoogmoed, zonder weerstand - en dan zouden de harten gezuiverd worden.**

De priesters die dat zijn, zijn zo volmaakt als de zon. Zij zuigen de zielen naar de Hemel alsof het waterdruppels zijn, zij reinigen ze in de atmosfeer van de Hemel en vervolgens zijn zij als de wolken die gedurende de nacht, in het verborgene, lichtjes worden uitgeregend in een weldoende dauw om koelte te brengen aan de wonden en aan de verzengde harten, arme bloemen gewond door zoveel zaken.

Ze zuigen ze aan. Om iets naar zich toe te zuigen is het noodzakelijk te beschikken over een grote kracht. Alleen de allervurigste liefde voor de Heer en voor de broeders kan ze jullie geven.

Gefixeerd in God, in de hoogte, heel hoog boven de aarde, kunnen jullie, als jullie willen, de zielen naar jullie trekken m.a.w. naar God waarin jullie leven. Het is een operatie die edelmoedigheid en standvastigheid vereist. Ook het neerslaan van jullie oogwimpers moet tot dit doel dienen. Al jullie handelingen moeten dat als doel hebben. Er zijn blikken die een hart kunnen bekeren als God door die blikken schittert.

Zich ontledigen: zich op alle manieren in het verborgene opofferen door aan de verzengde zielen de hemelse koelte te brengen die zo zacht uitgestort wordt dat zij niet beseffen wanneer zij uitgegoten werd hoewel zij er bedauwd door werden.

Precies zoals de dauw dit doet die, stilletjes en zedig, neervalt als alles rust: de mensen, de dieren en de bloemen en de lucht zuivert van de onzuiverheden van de dag en de dorst lest van de stengels en bladeren die zij beparelt.

Zich slachtofferen, zich slachtofferen, zich slachtofferen, O priesters.

Bidden, bidden, bidden, o herders.

Ik heb jullie pastoors "herders" (Joh 10:1-21) genoemd. Ik noemde jullie noch "eenzamen" noch "kapiteins". De eenzame leeft op zichzelf. De kapitein marcheert aan het hoofd van zijn mensen. Maar de "herder" staat te midden van zijn kudde en bewaakt ze. Hij zondert zich niet af omdat de kudde anders verstrooid zou worden. Hij marcheert niet op kop omdat de onvoorzichtige schapen anders de weg zouden verlaten en de prooi van wolven en rovers worden.

De herder die geen gek is leeft te midden van zijn schapen, roept ze, verzamelt ze, loopt onvermoeibaar onder hen op en neer, gaat vooraan als er moeilijkheden zijn, is de eerste om de moeilijkheden in te schatten, ruimt ze zoveel mogelijk uit de weg en spant zich in om de bergpassen en lastige doorgangen veilig te maken, blijft dan op de moeilijke plaats staan om zijn kudde te zien voorbijlopen en als hij een bevreesd of zwak schaap of lam ziet neemt hij het op zijn schouders en draagt het voorbij de gevaarlijke plaats. Als de wolf komt vlucht hij niet weg maar stelt zich op tussen hem en de schapen. Hij verdedigt ze om ze te redden zelfs ten koste van zijn eigen leven. Hij offert zich op om de honger van dat wilde dier te verzadigen opdat het niet langer de behoefte zou voelen om de schapen te verscheuren. Er zijn zoveel wilde dieren die de zielen bedreigen! De herder verliest zijn tijd niet in zinloos gebabbel met de voorbijgangers hij amuseert zich niet achter de kudde met zaken waarvoor hij niet bevoegd is. Hij bekommert zich om zijn kudde en dat is genoeg.

Kijkt nu. Lijkt het jullie niet dat jullie het hoofdstuk 8 van Ezechiël lezen?

De eerste afgod: de jaloersheid.

Jullie moeten barmhartige naastenliefde zijn, niet waar? Barmhartige naastenliefde om anderen tot barmhartige naastenliefde

aan te zetten. Wat zijn jullie? Jaloers op elkaar. Jullie voelen je beledigd als een leek kritiek uit. Maar uiten jullie over elkaar geen kritiek en dikwijls onrechtvaardige kritiek? De hogere in rang uit kritiek op zijn ondergeschikten. De ondergeschikte uit kritiek op de hogeren in rang. Jullie worden jaloers als één onder jullie wordt opgemerkt, het beter doet of rijker wordt. **Al wat jullie moest afschrikken, doet jullie integendeel het water in de mond komen.** Maar was Ik, de eeuwige Priester rijk? Weest volmaakt en jullie zullen worden opgemerkt en geprezen **ofschoon jullie er alleen om bekommerd moeten zijn de lof van God te verdienen.** Weest volmaakt en jullie zullen slagen in het enige werk jullie kleed waardig: de zielen naar God te voeren.

De tweede afgod of liever de tweede vele afgoden: de verschillende ketterijen die de plaats innemen van het geloof dat jullie moeten belijden.

Ook jullie, precies zoals de zeventig oudsten over wie Ezechiël spreekt (Ez 8:11), zijn druk doende met het bewieroken van idolen en ieder van jullie de afgod die hij verkiest. En jullie doen dat in het verborgene in de hoop dat geen mensenoog het ziet. Maar het wordt opgemerkt en het geeft aanstoot. Want de gelovigen en de mensen in het algemeen zijn als kinderen. Het lijkt wel of ze niet toekijken maar de grootsten onder hen houden hun oog en oor altijd op de volwassenen gericht.

Maar beseffen jullie dan niet dat ook als de mensen het niet zouden zien, God jullie ziet? **En waarom bewieroken jullie dan de macht van het geld en dat van de mensen? Vanaf mijn hoge troon merk Ik hoe zovele van Mijn priesters naarstig hun tijd besteden - de tijd die Ik hun geef voor hun priesterlijke zending - aan menselijke handel om hun welstand te vergroten! Ja, Ik merk dat op. Ik merk - en het doet Mij walgen -hoe teveel van Mijn priesters Mijn Wet afzweren om te gehoorzamen aan de wet van sukkelaars van mensen azend op geld en eer! Ja, Ik merk dat op.**

O! De priesters die politiek bedrijven! De leden van het Sanhedrin van vandaag. Laten zij zich toch herinneren welk lot het Sanhedrin te beurt viel precies door de handen van diegenen aan wiens voeten zij hun geweten hadden neergebogen en Mijn Wet hadden overtreden. Meer zeg Ik niet. En dit omwille van de

mensen. De rest zal gezegd worden door de eeuwige en rechtvaardige Rechter.

De derde afgod: de zinnen. Ja, ook die wordt aanbeden. En uit respect voor mijn woordvoerster zeg Ik er niet meer over. Maar laat eenieder zijn geweten onderzoeken om na te gaan of zij als priesters voor wie het alleen geoorloofd is vol liefde te denken aan Mijn Moeder en hun eigen moeder, deze vrouwen niet hebben vervangen door een heidense godin. Denkt na: jullie handen raken Mij aan, jullie ontvangen Mij. En dat is genoeg. Brengt de Alzuivere God niet in contact met een vlees bekleet met wellust.

De vierde afgod: de aanbidding van het oosten (in het italiaans: 'adorazione del Oriente' kan betekenen oosten zoals in Ez 8:16 maar ook verwijzen naar de vrijmetselaarsloge) :**de sekten** (of de geheime groepen of afdelingen van de vrijmetselaars). Ja, ook die afgoden worden druk aanbeden. En zou Ik niet vol verontwaardiging naar velen onder jullie moeten kijken en mijn afkeuring laten blijken die Ik ook liet blijken aan de Farizeeërs en wetgeleerden van Mijn tijd (Mt 23:1-32; Lk 11:37-54)? En zou Ik geen "lichten" mogen, moeten doen schijnen, uit medelijden voor de zielen die jullie in de kou, in het donker, in de onzuiverheid laten staan, voor de zielen voor wie jullie geen weg naar God zijn maar een pad dat naar beneden voert, onder de leken die Mij beminnen zoals velen onder jullie Mij niet beminnen? En hoe durven jullie Mijn Woord herhalen en Mijn Wet prediken wanneer Mijn Woord en Wet jullie veroordelen?

Laat al wie zuiver zijn zich nog meer zuiveren, laat al wie niet zuiver zijn zich zuiveren.

De mensheid bevindt zich op een grote tweesprong. Hieruit vertrekken er twee wegen, de ene stijgt naar God, de andere daalt af naar Satan. Op de tweesprong is een rotsmassa. Dat zijn jullie. Als jullie van jezelf een vesting maken en een drijfkrachtcentrale naar de eerste weg (die tot God stijgt), dan kan Satan niet binnendringen en zullen de zielen naar God omhoog gedreven worden. Maar als jullie als de eersten de helling van Satan afrollen zullen jullie de mensheid voor de vastgestelde tijd meeslepen naar de gruwelen van de Antichrist.

En hoewel de Antichrist moet komen wee hen die zijn komst vervroegen en zijn verblijf langer maken. Want zijn tijd zal pas

ophouden op het uur dat van eeuwigheid is vastgesteld en hoe langer hij op de aarde verblijft des te meer zielen er zullen verloren gaan. Geen een ervan zal niet ongewroken blijven, vergeet dat niet. Als jullie God de spreekw ziet die sterft, hoe zou Hij dan een ziel die sterft niet zien. Van al wie een ziel doden wie ze ook moge zijn zal Ik rekenschap vragen en hun veroordeling afmeten.

Voor het volledig dictaat zie Boek 3 Blz 127 van "Jezus zelf geeft onderricht voor deze tijd".

69.- Een visioen op de uiteindelijke verrijzenis.

29 januari 1944. Volledig Q44 blz 112-115.

1 Kor 15:35 Maar zal iemand vragen, *hoe* verrijzen de doden? Met wat voor een lichaam? 36 Een dwaze vraag! Ook wat gij zelf zaait moet eerst sterven voor het tot leven komt, 37 en wat gij zaait is slechts een graankorrel of iets dergelijks en heeft nog niet de vorm die het zal krijgen. 38 God geeft er een lichaam aan zoals Hij dat gewild heeft, en wel aan elk zaad zijn eigen lichaam. 39 Ook is niet alle vlees hetzelfde, er is verschil tussen het vlees van mensen en dat van dieren en dat van vogels en van vissen. 40 En er zijn hemelse lichamen en aardse lichamen maar de glans van de hemelse is anders dan die van de aardse. 41 De luister van de zon is anders dan die van de maan, en die van de sterren is weer anders, zelfs de ene ster verschilt van de andere in schittering. 42 Zo is het ook met de opstanding van de doden: wat gezaaid wordt in vergankelijkheid verrijst in onvergankelijkheid; 43 wat gezaaid wordt in geringheid en zwakte, verrijst in heerlijkheid en kracht. 44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam verrijst. Zoals er een natuurlijk lichaam bestaat, bestaat er ook een geestelijk lichaam. 45 In deze zin staat er geschreven: *De eerste mens, Adam, werd een levend wezen (Gen 2:7)*. De laatste Adam werd een levendmakende Geest. 46 Maar het geestelijke komt niet het eerst: het natuurlijke gaat vooraf, daarna komt het geestelijke. 47 De eerste mens, uit de aarde genomen, is aards, de tweede is uit de hemel. 48 Zoals die eerste mens van aarde zijn alle aardse mensen, zoals de hemelse mens zullen alle hemelsen zijn. 49 En gelijk wij het beeld van de aardse mens hebben gedragen, zo zullen wij ook het beeld dragen van de hemelse mens. 50 Ik bedoel dit, broeders: vlees en bloed kunnen niet delen in het koninkrijk van God en het vergankelijke heeft geen aandeel in de

onvergankelijkheid. 51 En nu deel ik u een mysterie mee: wij zullen niet allen sterven, maar wel van gedaante veranderen, 52 opeens, in een oogwenk, bij de laatste bazuin; want de bazuin zal weerklinken en de doden zullen verrijzen in onvergankelijkheid, en wij, wij zullen van gedaante veranderen. 53 Want dit vergankelijke moet met onvergankelijkheid bekleed worden en dit sterfelijke met onsterfelijke, dan zal het woord van de Schrift in vervulling gaan: *De dood is verslonden, de zege is behaald!* 55 *Dood, waar is uw overwinning? Dood, waar is uw engel?* 56 De engel van de dood is de zonde, en de kracht van de zonde is de wet. 57 Maar God zij gedankt, die ons de overwinning geeft door Jezus Christus, onze Heer. 58 Daarom, geliefde broeders, weest standvastig en onwankelbaar, en gaat altijd voort met het werk des Heren; gij weet toch dat uw inspanning, dank zij Hem, niet vergeefs is.

Vanavond zie ik (Maria Valtorta) een onmetelijk uitgestrekte aardoppervlakte als een zee. Ik noem het aarde omdat er aarde is zoals op het veld en op de wegen. Maar ik zie geen bomen, geen stengels noch een blaadje gras. Alleen maar stof, stof en nog eens stof.

Ik zie dat in een licht dat geen licht is. In een nauwelijks zichtbaar schijnsel, violet-groen getint zoals men ziet tijdens zeer zware stormen of een totale zonsverduistering. Een schrikwekkend schijnsel van **uitgedoofde sterren**. Dat is het. Aan het hemelgewelf zijn er geen sterren meer, geen maan, geen zon. De hemel is leeg net zoals de aarde leeg is. De hemel is beroofd van zijn bloemen van licht, de aarde van zijn planten- en dierenleven. Alle twee zijn ze reusachtige leegten van al wat er was.

Ik krijg al de tijd om dit troosteloze zicht te zien van de dood van het heelal. Ik denk dat het er uitziet als op het eerste moment (Gen 1:1-2) toen de hemel en de aarde al bestonden maar toen de hemel ledig en zonder hemellichamen was en de aarde nog geen leven kende. De aardbol was eerst vast maar nog onbewoond, draaiend in de ruimte en wachtend op de vinger van de Schepper om planten en dieren te krijgen.

Waarom ik begrijp dat dit zicht dat is van de dood van het heelal? Omdat een van die "andere stemmen" waarvan ik niet weet waar zij vandaan komen in mij fluisteren wat het koor doet in oude treurspelen. Zij wijzen naar speciale aspecten die de hoofdspelers niet bespreken.

Terwijl ik mijn blik laat gaan over deze troosteloze scene, waarvan ik de noodzaak niet begrijp, zie ik de Dood, (1 Kor 15:26) opspringend van ik weet niet waar, staande in het midden van een eindeloze vlakke. Een geraamte dat met zijn ontblote tanden en met zijn lege oogkassen lacht. Heerser over die dode wereld, gehuld in zijn sarong als in een mantel. Hij heeft geen sikkkel. **Alles is al afgemaaid.** Hij laat zijn lege blik glijden over zijn oogst en lacht spottend.

Hij heeft zijn armen gevouwen op zijn borstkas. Als hij deze skeletachtige armen ontvouwt opent hij zijn handen die niets meer zijn dan blote beenderen. Omdat hij een reusachtige alomtegenwoordige gestalte is - beter gezegd nabij alles is, raakt hij mij met een vinger, de rechterduim op mijn voorhoofd aan. Ik voel het ijzige van het puntige been dat mijn voorhoofd schijnt te doorboren en in mijn hoofd lijkt door te dringen als een ijsnaald. Ik begrijp echter dat dit niets anders betekent dan mijn aandacht te vestigen op wat er gaat gebeuren.

De Dood wijst zeker met zijn linkerarm naar de onmetelijke, troosteloze uitgestrektheid waarop wij staan, hij als heerser en ik als enig levend wezen. Na zijn stilzwijgend verzoek gegeven door de beenderige vingers van zijn linkerhand en door zijn hoofd ritmisch te draaien naar rechts en naar links, slijt de grond in duizenden barsten. En onder in die barsten zie ik hier en daar witte dingen schijnen, maar ik weet niet wat zij zijn (Ez 37:1-14).

Terwijl ik mijn hersens pijnig om te ontdekken wat zij zijn gaat de Dood ermede verder met zijn blik en bevel de grond om te ploegen. De aardklompen vormen altijd maar meer voren zover als de horizont reikt en de Dood doorploegt de golven van de zeeën zonder zeilen en de wateren barsten open tot vloeiende afgronden.

Dan komen van de voren uit de grond en uit de zeeën de witte dingen, die ik hier en daar verspreid zag, te voorschijn en zij hervormen zich. Zo komen er miljoenen en miljoenen geraamten uit

de oceanen en uit de grond en zij richten zich op. Geraamten van allerhande grootte: van die van uiterst kleine kindjes met handjes die er uitzien als kleine stoffige spinnen tot die van volwassenen en zelf van reuzen, waarvan de gestalte doet denken aan sommige mensen van voor de zondvloed. Al die geraamten lijken verbaasd en een beetje bibberend net als mensen die uit een diepe slaap ontwaken en niet kunnen uitmaken waar zij zijn.

Het zicht van al die skeletachtige lichamen, die wit lijken in dit Apocalyptisch onwezenlijk licht is vreesaanjagend.

Dan stijgt er een wolk op die lijkt op een mistwolk die opstijgt uit de open grond en uit de zeeën en zij condenseert langzaam rond die geraamten die een vorm krijgen en tot een vleselijk lichaam worden zoals dat van ons die nu leven. Hun oogholten vullen zich met ogen, hun kaakbeenderen bedekken zich tot wangen, kin mond en lippen worden gevormd en er groeit weer haar op de schedels, arm en vingers bewegen weer net zoals die van ons.

Hoewel ze gelijk zijn aan die van ons zien de nieuwe lichamen er anders uit. Er zijn er die wonderlijk mooi zijn, volmaakt van vorm en kleur, een echt meesterwerk. Andere lichamen echter zijn afschuwelijk, hoewel niet wegens een verlamming of wegens echte misvormingen, wel om hun algemeen uiterlijk dat meer op dat van een beest lijkt dan op dat van een mens: zijdelingse ogen, vertrokken gelaat, blikken als van een wild dier en wat mij het meest opvalt een duisternis die hun lichamen uitstralen wat de loodkleur van de lucht die hen omringt vermeerdert. De wonderlijk mooie lichamen daarentegen hebben lachende ogen, een sereen gelaat, een lieflijk uiterlijk en zij stralen een schittering uit die een halo vormt rond heel hun gestalte van kop tot teen.

Als allen er uitzagen als de duistere gestalten zou de duisternis zo volledig zijn dat alles erin onzichtbaar zou zijn. Maar door de schitterende lichamen blijft het helder en wordt het nog klaarder zozeer dat ik alles naar behoren kan zien.

Het vervloekte lot van de lelijke mensen kan niet betwijfeld worden, omdat deze vloek op hun voorhoofd geschreven staat. Zij zeggen niets en werpen rondom hen bevreesde zijdelingse blikken met gebogen gezicht en zij verzamelen zich aan een kant op een innerlijk bevel dat ik niet kan horen maar dat iemand moet gegeven hebben en

dat de verrezenen moeten gehoord hebben. Ook de wonderlijk mooie mensen verzamelen zich samen, en glimlachen tot elkaar en zij kijken naar de lelijke mensen met medelijden gemengd met afschuw. En die uiterst mooie mensen zingen, zingen tot God een langzame tedere hymne van zegening.

Iets anders zie ik niet. Ik begrijp dat ik zojuist de eindverrijzenis gezien heb. (1 Kor 15,35-58)

Zie Boek 2 blz 153 van "Jezus zelf geeft onderricht voor deze tijd".

70.- Jezus geeft uitleg over die pasgeziene eindverrijzenis.

29 januari 1944. Volledig Q44 blz 115-117.

Jezus zegt:

“Wanneer het einde van de tijd gekomen is en het leven nog alleen maar Leven in de hemelen dient te zijn, zal het heelal, net als jij veronderstelde, helemaal opnieuw zijn zoals het in het begin was. Daarna, nadat Ik heb geoordeeld, zal het helemaal vergaan.

Velen menen dat er tussen het ogenblik van het einde en dat van het algemeen Oordeel slechts een ogenblik zal verlopen. Maar God, o Mijn dochter, zal goed zijn tot het allerlaatste moment. Goed en rechtvaardig.

Niet iedereen die nog leeft op het laatste uur zal heilig zijn en niet iedereen zal veroordeeld worden. Onder de heiligen zullen er zijn die bestemd zijn voor de Hemel maar nog voor iets moeten betalen. Ik zou onrechtvaardig zijn als Ik voor hen de uitboeting verwierp die Ik opleg aan allen die in dezelfde toestand zijn als zij sterven.

Om die reden zullen zij die leven in het allerlaatste uur en die de Hemel verdienen maar een grotere reiniging nodig hebben door het vuur van de loutering moeten gaan. Ondertussen zal het einde zoals het hoort komen voor de andere planeten en zullen in het firmament de sterren een voor een uitdoven als vlammen die iemand uitblaast en zullen de duisternis en de koude toenemen van uur tot uur wat voor jullie zal lijken als van eeuw tot eeuw. En het uur van de duisternis tikt al zowel in het firmament als in de harten.

Ik zal de hitte van het louterend vuur verhogen zodat de zuivering sneller verloopt en de gezegenden niet te lang moeten wachten om hun heilig vlees naar de verheerlijking te brengen en ook dat lichaam te laten genieten van het zicht van haar God, van haar Jezus in Zijn volmaaktheid en Zijn triomf.

Om die reden zag jij de aarde beroofd van groen en bomen, van dieren, van mensen, van leven en de oceanen zonder schepen, het uitspansel en de wateren zonder beweging of leven. Want de wateren die niet langer leven moeten bieden aan hun vissen dienen niet langer

te bewegen net zoals de aarde niet langer het groen en de schepselen moet koesteren en geen warmte meer nodig heeft. Om die reden zag jij het firmament zonder lichten en zonder vuren en zonder allerhande gloed of glans.

Licht en warmte zullen niet meer nodig zijn op aarde want dan zal zij als een groot lijk zijn dat alle lijken bevat van allen die geleefd hebben vanaf Adam tot de laatste zoon van Adam.

De Dood, Mijn laatste dienaar op Aarde, zal haar laatste taak vervullen en zal daarna ook ophouden te bestaan. Er zal geen Dood meer zijn. Maar alleen eeuwigdurend Leven. In de gelukzaligheid of in de terreur. Het Leven in God of het leven in Satan voor alle mensen, opnieuw bestaande uit ziel en lichaam.

Dit volstaat thans. Rust nu en denk aan Mij.

(Maria Valtorta meldt nog aan haar geestelijke leidsman.)

Ik vergat nog te zeggen, Pater, dat alle lichamen naakt waren maar dit was niet weerzinwekkend alsof in hen en in mij alle boosheid afgestorven was. Daarbij komt nog dat de lichamen van de verdoemden afgeschermd waren door hun donkerte en dat de lichamen van de gelukzaligen bekleed waren door hun licht. Zo dat al het dierlijke in ons verdween in de uitstraling van de innerlijke geest, die zeer gelukkige of zeer wanhopige heer en meester over het vlees.

71.- Een profetie uit
de hoofdstukken 10 en 11 van Ezechiël.

31 januari 1944. Volledig Q44 blz 118-121.

Ez 9:1 Toen hoorde ik Hem met luider stem roepen: 'Treedt nader, gij die de straf moet voltrekken aan de stad, uw wapens gereed om haar te vernietigen.' 2 Daar kwamen zes mannen door de noordelijke bovenpoort, de wapens gereed om de stad te vernietigen. Onder hen bevond zich een man in linnen gekleed en met aan zijn middel een inktkoker. Ze kwamen nader en gingen naast het bronzen altaar staan. 3 De heerlijkheid van de God van Israël was opgestegen van de kerubs waarop ze stond en had zich verplaatst naar de drempel van het heiligdom. Jahwe riep tot de man die in linnen gekleed was, met de inktkoker aan zijn middel: 4 'Trek midden door de stad, midden door Jeruzalem, en zet een teken op het voorhoofd van de mannen die jammeren en klagen over alle gruweldaden die daar bedreven worden.' 5 En tot de anderen zei Hij duidelijk hoorbaar: 'Trekt door de stad achter hem aan en slaat de inwoners meedogenloos en zonder erbarmen neer. 6 Grijsaards, jongemannen en meisjes, zuigelingen en vrouwen moet ge onbarmhartig doden, maar raakt niemand aan die het teken draagt; bij mijn heiligdom moet ge beginnen.' Ze begonnen dus bij de mannen die zich voor het heiligdom bevonden. 7 En Hij zei tot hen: 'Verontreinigt de tempel en vult de voorhoven met lijken. Vooruit!' En zij vertrokken en sloegen op de bevolking in. 8 Terwijl ze nu bezig waren met het neerslaan en ik alleen achterbleef, wierp ik mij plat op de grond en schreeuwde het uit: 'Ach Heer Jahwe, gaat Gij nu de hele rest van Israël vernietigen en uw woede koelen aan Jeruzalem?' 9 Hij zei tot mij: 'De ongerechtigheid van Israël en van Juda is buitengewoon groot; gerechtelijke moord is in het land aan de orde van de dag en geweldpleging in de stad. Ze denken: Jahwe heeft het land in de steek gelaten, Jahwe ziet er niet

naar om. 10 Daarom wil Ik geen erbarming kennen en geen medelijden hebben; hun daden zal Ik op hun eigen hoofd doen neerkomen.' 11 Daarop kwam de man die in linnen gekleed was, met de inktkoker aan zijn middel, verslag uitbrengen en zei: 'Ik heb gedaan wat Gij me bevolen hebt.'

10:1 Toen zag ik op het gewelf boven de hoofden van de kerubs zo iets als een saffiersteen; hij had de vorm van een troon en daarboven was een gestalte zichtbaar. 2 En deze zei tot de man die in het linnen gekleed was: 'Begeef u tussen het wielwerk onder de kerubs; vul uw handen met de brandende kolen die tussen de kerubs liggen en strooi die uit over de stad.' En voor mijn ogen ging hij er tussen in. 3 De kerubs stonden aan de rechterkant van het heiligdom, toen de man zich tussen het wielwerk begaf en een wolk vulde de binnenste voorhof. 4 Toen verhief de heerlijkheid van Jahwe zich van boven de kerubs en verplaatste zich naar de drempel van het heiligdom; de wolk vulde geheel het heiligdom en de voorhof baadde in de gloed van de heerlijkheid van Jahwe. 5 Het klapperen van de vleugels van de kerubs was hoorbaar tot in de buitenste voorhof, als de stem van de almachtige God. 6 Nadat hij de man die in linnen gekleed was bevolen had vuur te nemen van tussen het wielwerk onder de kerubs, was deze naast een der wielen gaan staan. 7 Een van de kerubs strekte zijn hand uit naar het vuur en ging heen. 8 Onder de vleugels van de kerubs was zo iets als een mensenhand zichtbaar. 9 Ik keek toe en zag naast de vier kerubs wielen staan, naast elke kerub een wiel; de wielen glansden als chrysoliet. 10 Ze zagen eruit als volgt: ze hadden alle vier dezelfde vorm; het leek alsof het ene wiel in het andere zat. 11 De kerubs konden zich in alle vier de richtingen voortbewegen, zonder zich daarbij om te hoeven draaien. Waar de voorste zich heenwendde volgde ook de anderen, zonder zich bij de beweging om te draaien. 12 Hun gehele lichaam, hun rug, hun handen en vleugels, waren bij alle vier geheel met ogen bezet; elk van de vier had een eigen wiel. 13 Wat de wielen betreft: ik hoorde dat men de wielen het wielwerk noemde. 14 Iedere kerub had vier gezichten; het

eerste gezicht was dat van een kerub, het tweede dat van een mens, het derde dat van een leeuw, en het vierde dat van een arend. 15 Toen verhieven de kerubs zich; het waren dezelfde wezens die ik aan de Kebar gezien had. 16 Als de kerubs zich voortbewogen, draaiden de wielen met hen mee, en als de kerubs hun vleugels uitsloegen om zich van de grond te verheffen, weken de wielen niet van hun zijde. 17 Als de kerubs stilstonden, stonden de wielen stil, en als de kerubs zich verhieven, verhieven ook de wielen zich; de geest van de levende wezens beheerste ook de wielen. 18 Toen verhief de heerlijkheid van Jahweh de drempel van het heiligdom en plaatste zich op de kerubs. 19 De kerubs sloegen hun vleugels uit en verhieven zich voor mijn ogen van de grond, en de wielen gingen met hen mee. Ze daalden neer bij de oostpoort van de tempel met de heerlijkheid van de God van Israël boven zich. 20 Het waren dezelfde wezens die ik gezien had onder de God van Israël, toen ik aan de Kebar verbleef, en ik begreep nu dat het kerubs waren. 21 Ieder had vier gezichten, ieder had vier vleugels en onder hun vleugels zo iets als mensenhanden. 22 En wat de gezichten betreft: het waren dezelfde gezichten die ik gezien had aan de Kebar; het waren dezelfde wezens en ze bewogen zich recht voor zich uit.

11:1 Toen hief de geest mij op en bracht mij naar de oostpoort van het huis van Jahwe, de poort die op het oosten ligt; bij de ingang van de poort zag ik Jaäzanja, de zoon van Azzur, en Pelatja, de zoon van Beaja, leiders van het volk. 2 Jahwe zei tot mij: 'Mensenkind, dit zijn de mannen die hier in de stad een slecht beleid voeren en tot kwaad aanzetten. 3 Zij zeggen: 'Voorlopig geen huizen bouwen; de stad is de pot en wij zijn het vlees. 4 Daarom moet gij Gods woord tegen hen richten, mensenkind, laat ze Gods woord horen.' 5 Toen viel de geest van Jahwe op mij en Hij beval mij dit te zeggen: 'Zo spreekt Jahwe: Dat zijn uw woorden, volk van Israël, en ook uw plannen ken Ik, 6 Ge hebt in deze stad veel mensen gedood en de straten met lijken bezaaid, 7 Daarom, zo spreekt Jahwe de Heer: De slachtoffers die ge hier gemaakt

hebt, die zijn het vlees en de stad is de pot, maar u zal Jahwe eruit halen. 8 Voor het zwaard zijt ge beducht, het zwaard zal Ik over u brengen, luidt de godsspraak van Jahwe de Heer. 9 Ik zal u uit de stad halen, u overleveren aan barbaren en een strafgericht aan u voltrekken. 10 Door het zwaard zult ge vallen, op Israëls bodem zal Ik u vonnissen, 12 en gij zult weten dat Ik Jahwe ben, gij die mijn wetten niet in acht genomen hebt en mijn geboden niet onderhouden, maar die gehandeld hebt naar de zeden van de volken rondom. 13 Terwijl ik profeteerde viel Pelatja, de zoon van Benaja dood neer; ik wierp mij ter aarde en schreeuwde luidkeels: 'Ach heer Jahwe, gaat gij dan een einde maken aan de rest van Israël?' 14 Het woord van Jahwe werd tot mij gericht: 15 Mensenkind, uw broeders, uw ware broeders, zijn uw medeballingen; zij zijn het eigenlijke volk van Israël, ofschoon de inwoners van Jeruzalem zeggen: Zij zijn ver van Jahwe; ons is dit land in bezit gegeven. 16 Zeg daarom: Zo spreekt de Heer: 'Hoewel Ik hen verdreven heb onder de volken en hen verstrooid heb onder de landen, ben Ik voor hen toch nog een heiligdom in de landen waar ze terechtgekomen zijn.' 17 Zeg hun bovendien: Zo spreekt Jahwe de Heer: 'Ik zal u bijeenbrengen uit de volken, u verzamelen uit de landen waarover gij verstrooid zijt, en u zal Ik de grond van Israël geven. 18 Daar aangekomen zullen ze er alle gruwelen en alle afgoden verwijderen. 19 Ik zal hun een nieuw hart geven en een nieuwe geest in hun binnenste uitstorten; Ik zal het stenen hart uit hun lichaam verwijderen en hun een hart van vlees geven, 20 opdat ze mijn wetten in acht nemen en mijn geboden nauwlettend onderhouden. Zo zullen zij mijn volk zijn en Ik hun God. 21 Maar al degenen die zich aan hun gruwelen en afgoden vergooid hebben zal Ik hun daden vergelden, luidt de godsspraak van Jahwe de Heer.'

Jezus zegt:

"Het teken van de Tau is als een afgeknot kruis. Het is billijk dat het kruis dat de onderdanen merkt afgeknot is aangezien zij geen

opschrift boven hun troon mogen hebben met hun titel als heerser. Zij zijn kinderen van God maar niet de "eerstgeboren kinderen van de Vader". Alleen de Eerstgeboren Zoon van God zit op Zijn koninklijke troon. Alleen Christus wiens aardse troon het Kruis was draagt in de hoogte boven op zijn Kruis, op de plank boven het hoofd, Zijn glorievol teken: "Jezus Christus, Koning der Joden."(Mt 27:37; Mk15:26; Lk23:38; Joh19:19-22) De christenen dragen het teken van Christus waaraan de top nederig ontbreekt, zoals het betaamt voor kinderen van koninklijke afstamming die geen eerstgeboren kinderen van de Vader zijn.

Waaruit bestaat het teken van de Tau? Waarop is het bevestigd? O! Vergeet de materiële vormen wanneer jullie je verdiepen in de kennis van Mijn koninkrijk dat heel en al geestelijk is.

Het is geen materieel teken dat jullie onaantastbaar zal maken voor het verdict dat de engelen voltrekken. In letters onzichtbaar voor menselijke ogen maar goed zichtbaar voor Mijn dienende engelen zal het Tau-teken geschreven staan op jullie geesten. En het is door jullie eigen werken, door jullie zelf, dat dat teken dat jullie waardig maakt gered te worden voor het Leven gedurende je aardse leven zal gegraveerd worden op jullie geest. Leeftijd, sociale stand zullen niets betekenen in de ogen van Mijn engelen. Het enige wat waarde heeft zal dat teken zijn. Dat teken zal koningen aan bedelaars, vrouwen aan mannen, priesters aan krijgers gelijk maken. Iedereen zal het op gelijke wijze dragen, als zij in hun respectieve manier van leven op gelijke wijze God gediend en Zijn Wet onderhouden hebben. En de beloning zal dezelfde zijn, voor altijd God zien en genieten, voor al wie voor Mij verschijnen met dat schitterend teken in hun geesten.

Alleen al de vaste overtuiging van de noodzaak, van de plicht om aan God alle glorie en alle gehoorzaamheid te wijden graveert in jullie zielen dat heilig teken dat jullie tot de Mijnen maakt en jullie geleidelijk aan aangenaam op Mij, de Redder, doet gelijken. En om die reden hebben ook jullie zoals Ik verdriet om de zonden van de mensen, want die zonden beledigen zowel de Heer als zij de geestelijke dood toebrengen aan jullie broeders en zusters. De barmhartige naastenliefde wordt ontvlamd en waar er barmhartige naastenliefde is, is er redding.

Ezechiël zegt dat hij de Heer hoorde bevelen aan de mens, gekleed in linnen, om de brandende kolen te nemen die tussen de Cherubijnen lagen en ze neer te werpen op de stad ter bestraffing van de schuldigen, en te beginnen met de bedienaars van het heiligdom. Want het oog van de Heer had er genoeg van te kijken naar de werken van mensen die menen dat zij ongestraft kwaad kunnen doen omdat God hen laat doen en die zichzelf wijsmaken dat God alleen maar het schijnheilig uiterlijke ziet.

Nee. Met zijn oneindige macht leest God in de diepte van jullie harten, o jullie bedienaren van het heiligdom, o jullie machtigen der aarde, o jullie gehuwde koppels die zondigen, o jullie kinderen die het vierde gebod overtreden, o jullie beroepsmensen en vaklui die liegen en bedriegen, o jullie verkopers die stelen, o jullie allen die Mijn tien geboden (Ex 20:1-17; Deut 5:1-22) overtreden. Elke dekmantel en masker is nutteloos. Net als jullie X-stralen en oneindig beter dan die, waarop jullie zo fier zijn dringt het oog van God door in jullie, doorvorst jullie, en leest in jullie en ontleedt jullie in wat jullie werkelijk zijn. Vergeet dat niet.

Het vuur nemen van tussen de cherubijnen om te bestraffen is geen symbolische daad.

Wat ontberen jullie als jullie zondigen? De barmhartige liefde. Ik heb jullie toen ik sprak over Vagevuur en Hel deze twee waarheden al verklaard die jullie sprookjes wanen. De barmhartige liefde tot God in de eerste drie geboden. De barmhartige liefde tot de evenmens in de andere zeven geboden.

O! Dikwijls zul je Mij op dit onderwerp zien terugkomen! Het zou beter voor jullie zijn als dat niet in die mate nodig was! Ik zou willen zeggen dat jullie je beteren. Helaas van beteren is geen sprake. Jullie stortten je met de snelheid van een meteor in de liefdeloosheid.

Jullie daden beter gezegd jullie "wandaden" tegenover de barmhartige Liefde vermenigvuldigen zich meer en meer net zoals paddestoelen opschieten op een rotte bodem. Ik sla dit altijd maar groter en talrijker worden gade, dit gedijen van wandaden op vroegere wandaden alsof op een verrotte laag een ander nog meer giftige laag opschiet. De atmosfeer van zonde en misdaden, het terein van zonde en misdaden waarin jullie leven, waarop jullie wonen, waarvan jullie voortkomen dat is het wat door zijn bederf de nieuwe laag, bodem en

atmosfeer voedt die nog meer verdorven en bloeddorstig is. Het is een altijd durende beweging, een ronddraaiende chaos van kwaad, net als die van zekere ziekteverwekkende microben die in geïnfecteerd bloed zich onophoudelijk reproduceren en altijd maar virulenter worden.

Het is dan ook niet meer dan billijk dat jullie voor je zonden tegen de barmhartige Liefde gestraft worden door het vuur van de barmhartige Liefde die jullie hebben afgewezen. Het was Liefde. Nu is het Bestrafing. Het geschenk van God wordt niet versmaad. Maar jullie hebben het versmaad. Het geschenk wordt een bestraffing. God onttrekt de barmhartige Liefde aan jullie en laat je in de liefdeloosheid. God slingert jullie, als bliksems, de barmhartige Liefde toe waarop jullie afwijzend neerkeken en Hij straft jullie. Om jullie nogmaals te roepen, al zijn er niet velen dan toch de weinigen die vatbaar zijn voor een verandering van hart en die mediteren.

De cherubijnen m.a.w. het symbool van de bovennatuurlijke barmhartige Liefde bewaren de gloeiende sintels van de barmhartige Liefde. Het gebeuren dat slechts symbolisch lijkt, versluiert een diepe werkelijkheid.

Wanneer jullie opgeroepen worden voor het grote Oordeel, **zullen al wie leefden in de barmhartige Liefde verschijnen zonder dat zij verbrand zijn door de bestraffende vlammen.** Al uit zichzelf brandend van de heilige liefde waarvan zij vervuld zijn zullen zij niet aangetast zijn door de brandende goddelijke bestraffing; zullen zij de goddelijke kus gekregen hebben die hen mooier zal maken. Terwijl al wie vlees, slechts vlees, waren op hun vlees de littekens zullen dragen van de goddelijke bliksemflitsen, want alleen het vlees kan erdoor geraakt worden, niet de geest die een vuur is levend in het Vuur van de Heer.

Tijdens dit Oordeel zullen mijn vier evangelisten staan naast de Rechter, die Ik ben. Zij offerden hun leven volledig op om de wet van de barmhartige Liefde in de harten te brengen en na hun afsterven gingen zij door met hun werk door hun evangeliën, waaruit de wereld leven heeft, **want Christus kennen is het Leven bezitten.** Het is dus niet meer dan billijk dat Johannes, Lukas, Matteüs en Markus naast Mij staan wanneer **jullie geoordeeld worden om jullie wel of niet leven volgens het Evangelie.** Ik ben geen jaloerse of gierige God.

Waarom zou Ik dan niet mijn trouwe dienaren, die Mijn Woord aan jullie bekend maakten en dit ondertekenden met hun bloed en lijden, laten delen in de glorie van het Oordeel?

Ik zal jullie oordelen, niet tijdens jullie leven maar bij de grenzen van het aardse leven, namelijk wanneer dat leven eindigt en eeuwigheid wordt. Ik zal ieder van jullie oordelen in verband met het leven dat ieder van jullie geleefd heeft. Ik zal ieder van jullie, van de eerste tot de laatste, eens en voor altijd oordelen in verband met het goed dat jullie gedaan hebben of niet gedaan. Zoals je dit zag, Maria, zullen jullie bij de verrijzenis allen gelijk zijn, arme, niet vastgehechte beenderen, povere damp verdikkend tot vlees, dingen waarop jullie nu zo trots zijn alsof die beenderen en dat vlees nog groter waren dan God zelf.

Als materie stellen jullie niets voor. Niets. Alleen Mijn geest in jullie ingestort omvormt jullie in iets en dat alleen als jullie Mijn geest, die een ziel in jullie werd, bewaren en zo verdienen bekleed te worden met dat onvergankelijk licht dat een kleed voor jullie vlees zal zijn, dat dan onbederfbaar zal zijn gedurende de eeuwigheid.

Ik zal jullie oordelen en jullie zullen elkaar en onder elkaar, elkaar en jezelf oordelen, zelfs voordat Ik verschijn want dan zullen jullie jezelf zien. De aarde die jullie zo begeren zal dood zijn en met de aarde al haar geuren en smaken en jullie zullen de dronkenschap te boven komen waarmee jullie je verzadigden en jullie zullen zien.

O! dat verschrikkelijk "zien" voor al wie alleen leefden voor de wereld en zijn leugens! O! vreugdevol "zien" voor al wie benevens de stemmen van de wereld ook "wilden" luisteren naar de stemmen van de Hemel en hieraan trouw bleven.

De eersten zullen dood zijn, de tweeden levend. Zij zullen duisternis of licht zijn naargelang hun manier van leven met de wet was of tegen de Wet die zij hadden vervangen door de menselijke of duivelse wet. Zij zullen zich bewegen ofwel naar de gevreesde omhelzing van de nooit eindigende duisternis ofwel in de gelukzalige omarming van het Drie-enige Licht dat gloeit in afwachting dat het zich met jullie die Mij liefhebben kan versmelten voor heel de eeuwigheid.

Zie Boek 1 blz 176 van "Jezus zelf geeft onderricht voor deze tijd".

72.- Het spirituele zout.

(Ezechiël hfstk 47)

Ezechiël 47:1 Toen bracht hij mij terug naar de ingang van de tempel. Daar zag ik onder de drempel water opwellen en in oostelijke richting stromen; de voorzijde van de tempel ligt immers op het oosten. Het water stroomde eerst zuidwaarts langs de muur en dan langs de zuidkant van het altaar. 2 Hij leidde mij door de noordpoort buitenom naar de oostelijke buitenpoort en rechts daarvan kwam het water weer te voorschijn. 3 De man ging verder oostwaarts met de meetstok in de hand en mat een afstand af van duizend el. Daar liet hij mij door het water waden en het kwam tot mijn enkels. 4 Weer mat hij een afstand van duizend el af. Hij liet mij door het water waden en het kwam tot mijn middel. 5 Nog eens mat hij een afstand van duizend el af; nu was het een rivier, ik kon er niet meer doorheen waden. Het water was zo diep dat men er alleen zwemmend overheen kon. 6 Toen vroeg hij: 'Hebt gij dat gezien, mensenkind?' Daarop liet hij mij teruggaan langs de oever van de rivier. 7 En op de terugweg zag ik aan beide oevers overal bomen staan. 8 Hij zei: 'Dit water stroomt door het oostelijk deel van het land naar de Araba, mondt uit in de Zoutzee en maakt het water van de zee gezond. 9 De rivier brengt leven overal waar zij stroomt, het wemelt er van dieren. De zee zit vol vis, want de rivier die erin uitmondt maakt het water gezond. Overal waar zij stroomt is volop leven. 10 Langs de kust staan vissers en hangen er netten te drogen. De vissoorten zijn er even talrijk als in de Grote Zee. 11 Het water in de poelen en in de moerassen wordt echter niet gezond; het zal voor de zoutwinning dienen. 12 Aan beide oevers van de rivier groeien allerlei vruchtbomen; hun bladeren verdorren niet en zij zijn nooit zonder vruchten. Elke maand dragen ze vruchten, omdat het water dat ze voedt, uit het heiligdom komt. De vruchten zijn eetbaar en de bladeren hebben geneeskracht.

6 februari 1944

Volledig

Q44 blz 193-196.

Jezus zegt:

“Ik heb gezegd: ‘Ik ben in al wie Mij verwelkomen een bron van levend water opborrelend tot altijddurend leven’ (Joh 4,13-14).

Of het nu één enkele mens of een hele natie is, gezegend zijn zij die Mij verwelkomen en die in hun binnenste de wonderen hebben van het Water van het ware Leven. Maar heden ten dage zijn er te weinig enkelingen die Mij verwelkomen en nog minder naties. En de vruchten van dit afwijzen van Jezus Christus of zelfs maar van het negeren van Jezus kunnen gezien worden. Zij kunnen in heel hun tragisch aspect gezien worden en geproefd in hun giftige smaak die de mensen tot wanhoop, tot de dood drijft nadat ze jullie gek tot waanzinnig gemaakt heeft uit angst voor de dag van morgen. En jullie hebben er alle redenen toe om krankzinnig te worden.

Als jullie heel de waarheid konden zien omtrent de nabije toekomst, zou niemand onder jullie hiertegen, zonder de hulp van Satan, bestand zijn. Ik zeg “de steun van Satan” omdat jullie er helemaal niet aan denken om de steun van Christus te vragen. Inderdaad hoe meer jullie barmhartige steun nodig hebben, een licht in het donker, een woord dat jullie troost en leidt, des te meer richten jullie je vijandige blikken op al wat God aanbiedt als steun, als licht en als woord en beschuldigen jullie Hem, Hem de grieven aanwrijvend die jullie zouden moeten toeschrijven aan je boze passies en aan de enige die jullie zoveel kwaad berokkent: Satan.

Kijk naar wat jullie al geworden zijn en siddert. Siddert, al denkend aan wat jullie zullen worden: erger dan de dorre zoutvlakten waarin elke vorm van leven absoluut onmogelijk is. Zij worden gevonden in de meest troosteloze plaatsen in de woestijnen en hun troosteloosheid wordt zelfs niet verlicht door de miserabele grondbedekking die er in de woestijnen te zien is: ellendig gras, stekelig struikgewas, de daar levende schaarse dieren, die aan die eenzaamheid een leven geven van vluchten, gesjirp en glijden en aantoon dat die strook grond geen stof is dat al eeuwen zonder leven

is. Jullie zullen erger worden dan die zoutachtige streken, waar niets kan leven geen zaad kan ontkiemen en uitkomen en geen vogel kan neerdalen om in zijn vlucht uit te rusten en geen reptiel op de grond kan halthouden of zelfs maar even kruipen met zijn gladde huid.

Dit is wat jullie zullen worden, wat jullie nu al worden, wat jullie nu al in grote mate geworden zijn omdat jullie Christus hebben afgewezen, het Water dat vruchtbaar maakt.

Vanuit Mijn Hemel, giet Ik, Hoofd van het mystieke Lichaam, samengesteld uit alle christenen, Mijn levenswateren uit en langs Mijn Kerk verspreid Ik ze over de wereld, wil Ik ze verspreiden. Maar de wereld richt dijken en dammen op en blokkeert Mijn uitstortingen. De wereld werpt die dijken tegen de Kerk op om haar te verstikken, om haar er onder te begraven en Mij met de Kerk. Het is een gevecht zonder wapenstilstand. Het is een echte Oorlog waaruit alle oorlogen van de hele mensheid in het Christelijke tijdperk voortkomen: het gevecht tegen Christus.

Vergeet het niet: het is niet nodig grote vervolgingen of grote schisma's in het leven te roepen om te vechten tegen Christus. Ook de kleine, persoonlijke, intieme strijd van ieder van jullie tegen Mijn Wet is een gevecht tegen Christus; ook de verborgen, sluwe strijd van de staat tegen de stem van het katholieke Rome, tegen de stem die in Mijn Naam van de lippen van mijn Plaatsbekleder spreekt en de mensen, vooral de leiders, oproept tot het beleven van de wet van de eerlijkheid, van de plicht, van de liefde is een gevecht tegen Christus. Het zijn guerillagevechten. Vandaag zijn jullie zo vertrouwd met oorlogstermen dat jullie Mij verstaan als Ik ze zo noem. Het zijn guerillagevechten. Daarna komen hieruit de echte en eigenlijke stormaanvallen voort, de beslissende opmars, de indrukwekkende manoeuvres en de wrede slachtpartijen.

Satan is de Kapitein over dit leger dat gevormd werd te Jeruzalem, in de schoot van het Sanhedrin, onder de kaste van de farizeeërs, de schriftgeleerden en de saduceeën, dat zijn vaandrig gevonden heeft in Judas, leger dat altijd maar talrijker werd in de eeuwen van de christenvervolgingen, leger dat als een lawine zich geladen heeft met altijd maar nieuwe elementen zoals de schisma's, de demagogische doctrines, de politieke partijen, de nieuwe vormen van regering, leger dat zijn climax zal kennen met de Antichrist, die

tegenover mijn bergstroom van genade een stroom zal stellen van wreedheid en van bloed waarin jullie zullen vallen en verzwolgen worden, en heel weinigen zullen vallen als heilige slachtoffers die Christus aanroepen. De overgrote hoop zal vallen als gekeelde beesten, zat en vetgemest met ondeugden, geestelijk gestoord, vergiftigd, gesataniseerd door vervloekte doctrines, als duivels in hun vervloekingen, in hun geest die ontkent, in hun hart dat het geloof afzweert.

O! Water van de goddelijke Genade, dat over jullie komend jullie het leven zou gebracht hebben, dat jullie zou gezuiverd hebben en het zand zou gevoed hebben, dat uit de golven waarin jullie verzonken zijn de zouten en wat bedorven is zou verwijderd hebben, zo het zand in staat stellend sterke bomen te laten groeien beladen met alle soorten vruchten, zo de golven verrijkend met vissen van alle soort en slag!

O verbloemde taal van mijn Profeet! (Ezechiël) Het water dat zuivert is dat wat vloeide uit mijn Hart opengescheurd uit liefde voor de mensheid. Het brengt jullie het wezen van die goddelijke liefde die in alles waarmee ze in contact komt elke onzuiverheid verwijdert net als bij een gezegende filter.

Jullie menselijkheid gefilterd door Mijn Menselijkheid! Kan er nog een groter liefdesepos bestaan dan deze, dan die van een God die mens wordt om de mensheid heel en al te redden doorheen Zichzelf?

Het zand: de zielen, talrijk als het zand van de stranden, dat door contact met Mij, door te versmelten met Mij, vruchtbaar wordt, goed, geschikt om de levensboom voort te brengen.

En de planten: nogmaals de zielen die doordat ze levend zijn in een grond bevloeid door de Genade fors groeien zodat ze tot de Hemel reiken en allerhande vruchten dragen m.a.w. alle deugden.

De wateren die bitter waren en die de Genade zo gezond maakt dat er zovele vissen in floreren: de goede werken.

Begrijpt de taal van mijn Profeet. Ze is zo klaar en duidelijk wanneer ze bekeken wordt met een oog gezuiverd door de liefde van God, waarin er niet langer een verlangen is om moerassen vol bederf te zijn en laaggelegen stranden waar het bittere van het zout stagneert m.a.w. het kwaad, waar wat verrot en bederft overheerst m.a.w. het

grootste kwaad. Want als het kwaad van de geringe barmhartigheid, van de lauwheid, van de nalatigheid zout is dat niet toelaat dat de goede werken floreren, dan verhindert het bederf van het grootste kwaad, namelijk dat van de zeven ondeugden, van het antichristianisme zelfs het vluchtige opkomen van een goede gedachte.

Nee, zinkt niet zo laag als dit bederf. Probeer weer uit jullie laagheid op te klimmen. Klimt weer omhoog naar de bron op van God. Vormt er een harmonieus geheel mee. Streeft ernaar altijd meer naar Mij te naderen. Jullie zullen in die bron worden ondergedompeld die over jullie zal heersen, jullie arme **ik** zal verdwijnen in haar groot vermogen van Verlossing en jullie heilig maken, gezegend maken, gelukkig maken. **Ook al in dit leven, kinderen, waar er zoveel ongelukkigen zijn, waar zoveel geschreid wordt zonder dat men zich daarbij nog het ongeluk op de hals haalt van tegen Christus te zijn, wat zoveel persoonlijke en collectieve ruïnes teweegbrengt.**

Luistert naar de Stem die jullie roept. Luistert naar de stem van Wie jullie bemint. Er bestaat geen andere die jullie bemint zoals jullie God je bemint en er is niemand die jullie waarachtiger woorden spreekt dan die van Mij. Stelt jullie open om ze te ontvangen. Opent jullie voor de Genade. Zij komt om jullie kwalen te genezen, om jullie tranen te drogen. Zij komt... en wacht op de drempel tot jullie zeggen: "Komt binnen" om zich in jullie te haasten met al haar genaden van vrede, van kalmte en rust, van gezondheid, van uiteindelijk eeuwig leven, aangezien het hierin is dat de combinatie ligt van elke mogelijke vreugde.

73.- Komt naar de Heer. (Psalm 94)

26 februari 1944. Gedeeltelijk Q 44 blz 215

Ps 94:15 als het recht tot gerechtigheid weerkeert,
blijven zij de oprechten van hart.

Jezus zegt:

“Mijn volk, komt naar de Heer. Ik, de Heer, zal de mensen niet afwijzen die naar Mij komen en als ze Mij nabij blijven zal Ik voor hen zorgen ‘zolang de gerechtigheid niet omgezet wordt in het oordeel’ (vers 15), m.a.w. zolang de tijd niet haar einde kent en de eeuwigheid niet begint.

Voor de volledige tekst zie Boek 1 blz 188 van “Jezus zelf geeft onderricht voor deze tijd”

74.- Het niet-geloven zal mirakelen verhinderen. (Jes 7:10-16)

23 maart 1944 Gedeeltelijk Q 44 blz 282-283.

Jezus zegt:

“Het uur komt waarop Ik niet langer een vinger kan verroeren of een woord zeggen of een mirakel verrichten. De wereld zal ontledigd zijn van mijn Kracht. Het zal een uur vol verschrikkingen zijn ter bestraffing van de mensheid, niet ter oorzake van Mij, maar omdat de mensheid Mij niet heeft willen beminnen. **Dat uur zal herhaald worden door de wil van het mensdom dat de Godheid zal hebben afgewezen in die mate dat zijn mensen volgelingen van Satan worden en van zijn vervloekte zoon. Het heersende niet-geloven zal mijn miraculeus vermogen opheffen. Niet omdat Ik dat vermogen kan verliezen. Maar omdat het mirakel niet kan**

worden toegekend waar er geen geloof is en geen wil om het te verkrijgen en waar het mirakel tot een voorwerp van bespotting zou worden en tot een instrument van kwaad door de mensen die het mirakel zouden misbruiken door met dat goed een nog groter kwaad dan zonder dat goed te bedrijven.

75.- De tekenen van de Vijand:
de vloed van de wreedheden van Satan
(Js 7:10-16)

Js 7:10 Ook dit liet Jahwe tot Achaz zeggen: 11 'Vraag Jahwe, uw God, om een teken, het zij uit de diepte of uit de hoogte daarboven.' 12 Maar Achaz antwoordde: 'dat doe ik niet, ik stel Jahwe niet op de proef.' 13 Toen zei de profeet: 'Luister, huis van David! Is het u niet genoeg mensen te tergen, dat gij ook nog mijn God moet tergen? 14 Daarom geeft de Heer zelf u een teken: Zie, de jonge vrouw is zwanger, en zal een zoon ter wereld brengen, en gij zult hem de naam Immanuël geven. 15 Boter en honing zal hij eten, totdat hij het kwade weet te verwerpen en het goede te kiezen. 16 Want voordat de knaap het kwade weet te verwerpen en het goede te kiezen, is het land van de beide koningen, die u zulk een angst aanjagen, ontvolkt.

Apoc 13:1 En ik zag uit de zee een beest opstijgen. Het had tien horens en zeven koppen, en op zijn koppen stonden godslasterlijke namen. 2 En het beest dat ik zag, geleek een luipaard, en zijn poten waren als die van een beer en zijn muil was als een leeuwenmuil. En de draak droeg hem zijn macht over en zijn troon en groot gezag. 3 Een van zijn koppen leek dodelijk gewond, maar zijn doodwonde genas. Toen liep de hele wereld het beest vol bewondering achterna, 4 en zij aanbaden de draak, omdat hij aan het beest de heerschappij had gegeven. En zij aanbaden het beest en zeiden: 'Wie is gelijk aan het beest? Wie kan de strijd met hem aanbinden?' 5 En hem werd een mond vol grootspraak en godslasteringen gegeven en hem werd vergund macht uit te oefenen tweeënveertig maanden lang. 6 Toen opende hij zijn mond om God te lasteren, om zijn naam te lasteren en zijn woontent en hen die in de hemel wonen. 7 En hem werd gegeven oorlog te voeren tegen de heiligen en hen te overwinnen. Hem werd heerschappij gegeven over elke stam

en natie en taal en volk. 8 En alle bewoners der aarde zullen hem aanbidden, ieder wiens naam niet van de grondlegging van de wereld af *geschreven staat in het boek des levens* van het Lam dat geslacht is. 9 Wie oren heeft, hore! 10 *Wie bestemd is voor gevangenschap hij gaat in gevangenschap; wie bestemd is voor de dood door het zwaard, hij zal omkomen door het zwaard.* Nu komt het aan op de standvastigheid en de trouw van de heiligen. 11 Toen zag ik een ander beest. Dit rees op uit de aarde. Het had twee horens als een lam, maar het sprak als een draak. 12 En heel de macht van het eerste beest oefent het uit voor diens ogen. Het bewerkt dat de aarde en haar bewoners het eerste beest aanbidden, welks doodwonde genezen was. 13 En het doet grote tekenen; het doet zelfs vuur uit de hemel op aarde neerdalen ten aanschouwe van allen. 14 En het misleidt de bewoners der aarde door de wonderen die het in staat is te doen in dienst van het beest. Het overreedt hen een beeld op te richten ter ere van het beest dat door het zwaard werd gewond maar in leven bleef. 15 Hem werd zelfs toegestaan levensadem te geven aan het beeld van het beest, zodat het begon te spreken. En het bewerkte dat *allen die het beeld van het beest niet aanbaden*, ter dood werden gebracht. 16 En het maakt dat allen, kleinen en groten, rijken en armen, vrijen en slaven, een merkteken ontvangen op hun rechterhand of op hun voorhoofd; 17 en niemand kan kopen of verkopen, als hij dat teken, de naam van het beest of het getal van zijn naam, niet draagt; 18 Nu komt het aan op scherpzinnigheid! Wie doorzicht heeft kan het getal van het beest berekenen. Het duidt een mens aan, en het getal van die mens is 666.

Gen 6:7 En Jahwe zei: 'Ik ga de mens die Ik geschapen heb, van de aardbodem wegvagen, zowel de mens als het vee en de kruipende dieren en de vogels in de lucht, want het spijt Mij dat Ik ze gemaakt heb.'

Gen 9:11 Ik ga met u een verbond aan, dat nooit meer enig levend wezen door het water van de vloed zal worden uitgeroeid, en dat er zich nooit meer een vloed zal voordoen om de aarde te verwoesten.

25 maart 1944 Gedeeltelijk Q 44 blz 288-289.

God de Vader zegt:

“Jullie, mensen, krijgen geen teken van jullie God omdat Ik Mijzelf niet toon aan al wie weigeren Mij te erkennen. In plaats van een teken van Mij, hebben jullie vele tekenen van diegene die jullie als slaven vereren. Hij, De Vijand, vermenigvuldigt zijn tekenen en jullie die al kortbij de tijd zijn waarin het apocalyptisch Beest wordt vereerd (Apoc 13:1-18) worden door die tekenen verblind en zijn in de waan dat hij die dergelijke tekenen kan geven groter moet zijn dan Ik, dat hij de enige moet zijn die bestaat.

Jullie vragen aan jezelf: “Wie is God? Wat is God, en in jullie innerlijk antwoorden jullie, ter rechtvaardiging van jullie slechte daden: God bestaat niet.”

“Ik ben Die Ik ben” (Ex 3:14). Ik ben zoveel groter dan jullie dat geen enkele manifestatie van Mij voortaan zou worden begrepen door een wereld verzonken in de meest vreeswekkende duisternis en verdwazing.

Wat jullie vooruitgang wanen is jullie achteruitgang naar het schemerlicht van de eerste tijden waarin de mensen, die God en Zijn Paradijs verloren hadden, maar nauwelijks boven de dieren verheven waren en hun verdorvenheid zover opvoerden dat zij Mij ertoe aanspoorden het mensenras dat mijn gramschap (Gen 6:7) verdiende uit te roeien.

Het einde zal zijn gelijk het begin. De kring wordt gesloten door de twee duistere stompen aan elkaar te lassen. De nieuwe zondvloed, m.a.w. de gramschap van God, zal komen in een andere vorm. Maar het zal nog altijd gramschap zijn. Getrouw aan Mijn woord (Gen 9:11) zal Ik niet meer de zondvloed met het water zenden. **Maar Ik zal toelaten dat Satan zijn vloed van satanische wreedheden zal zenden.**

76.- De wereld is voor God verloren,
maar er kunnen nog altijd zielen gered worden.

9 april 1944 Volledig Q44 blz 318-320.

Jezus zegt:

“Verleden jaar zei Ik je (Maria) en dit was tijdens mijn eerste dictaat: “De Vader heeft er genoeg van, en om het menselijk ras te verdelgen zal hij de kastijdingen van de hel hun gang laten gaan.” Ik zei toen ook - het was Goede Vrijdag - dat Ik graag een tweede maal zou willen komen om de mensen uit een nog wreder dood te redden. Maar Mijn Vader staat dit niet toe... Hij weet dat het tevergeefs zou zijn... O! Als de mensen zich toch nogmaals tot Mij zouden keren, tot Mij die de redding ben!

Ik verwijs jullie mensen naar alle dictaten tot aan die van deze laatste tijd. Ik sprak terwijl Ik gebruik maakte van de profetieën van de heilige Bijbel, ze jullie verklaarde, ze toepaste op de dag van vandaag en als Ik daarna gezwegen heb is dat omdat Ik begreep dat het voor de doeleinden van het Goede nutteloos was en gevaarlijk bovendien omdat die goddelijke woorden wapens zouden kunnen worden voor een duivelse foltering tegen mijn dienaren die ze hoorden, ze verspreiden en verwelkomden. Maar dat is mijn Gedachte en ook als Ik ze niet in Woorden uitspreek, veranderen doet ze niet.

Maria, Ik zei je op 31 mei 1943: “Wat wil je weten, arme ziel betreffende de toekomst?” Bedank mijn Barmhartigheid omdat ze voor jou, voorlopig, in grote mate de waarheid omtrent de toekomst verbergt. Arme, arme ziel!”

Op een ander ogenblik zei Ik je (5 juni 1943): “Je zou willen dat Ik verscheen en Mij toonde... Maar ook als Ik verscheen, waar, in welke harten is er dat beetje geloof en eerbied overgebleven om ze met hun gelaat ter aarde te doen buigen om Mij om vergeving en erbarmen te smeken?”

Ook vandaag vragen jullie mensen van Mij een teken van Mijn macht. Om de Macht van een heilige te zijn, de Macht van de Heilige der heiligen, zou het een onverbiddelijke, verschrikkelijke bestraffing moeten zijn van een ontelbaar aantal personen. Want - Ik herhaal wat

Ik al duizend maal heb gezegd - er bestaan schuldige machtige mensen omdat de massa's mensen allemaal in mindere of meerdere mate schuldig zijn aan dezelfde zonden als de groten.

Ik zeg het jou, arme ziel, aan wie Ik heb toegestaan dat je Mij in mijn triomf gezien hebt om kracht en sterkte in te storten in je wezen, dat verzwakt is in je vlees dat sterft en in je geest die diep bedroefd is door de geleden beproeving en door de gruwelen rondom je. Ik kan dit teken niet geven, dit teken van Mijn Macht. Niet omdat God Zijn macht zou verloren hebben om dat te doen; Niets is Mij, als God, onmogelijk. Maar dit is het uur van de Duisternis. En de mensen hebben die Duisternis vrijwillig gekozen. En het Rijk van de Kwade is al opgericht. Wat ik ook zou doen de mensen zouden het vrijwillig uitschakelen. Welk Goed het ook zou zijn het zou door het Kwade verzwolgen worden.

Machteloos sla Ik deze stormloop gade van heel het mensdom naar de geestelijke dood. Er is geen geschenk van Mij, geen weldaad van Mij, geen berisping van Mij die zou baten om te verhinderen dat de door Mij verlost mensheid vrijwillig in Satan schipbreuk lijdt.

Zoals een razende stier, vertrappelt het mensdom alles - de rede, de zeden, het geloof - en het slaat te pletter tegen wat het doodt.

De heiligschennende hand van de mens wordt omhoog geheven om een nieuwe misdaad te begaan, die geen vergeving verdient. En de Vader wil niet vergeven. Hij laat jullie ondergaan zoals jullie dat willen.

Het enige wat Ik kan doen en wat Ik aan het doen ben is het tegen houden van de gramschap van Mijn Vader - en Ik doe dat uit compassie voor de heiligen, die, als zeldzame bloemen in een woestijn, nog altijd bidden, bidden, en niet protesteren uit gewoonte noch uit schijnheiligheid. De misdaden moe van een ras voor wie Mijn Bloed tevergeefs vergoten werd, wil de Vader, wil de Vader werkelijk Zijn Gerechtigheid op jullie loslaten. En gerechtigheid wil zeggen, aangezien jullie schuldig zijn, ontzettende bestraffingen die Mijn Barmhartigheid jullie niet wil geven bovenop de kastijdingen die jullie jezelf al toedienen.

Maria, Ik weet dat dit je pijn doet en verplettert. Je had van Mijn Pasen vreugde verwacht, na de doornen rozen, na de tranen een glimlach. Jij bent een slachtoffer. De doornen en de tranen verlaten je

niet zelfs niet in de Paastijd, omdat het nodig is om voor deze slechte mensheid op het kruis te blijven.

Ik vraag je om voor Mij op het kruis te blijven. De wereld redden is Mijn droom geweest, zielen redden is Mijn vreugde geweest. De wereld is verloren voor God maar er kunnen nog zielen gered worden: al wie nog altijd een ziel hebben die kwijnt maar nog leeft. Ik smeed je barmhartige liefde af voor hen. Het is Jezus, een bedelaar om liefde in Zijn hoedanigheid van glorievolle Verrezen Mens, die jou om deze penning in het offerblok van de zielen smeekt, om deze aanbidding van zielen zodat Zijn Koninkrijk nog onderdanen zou verkrijgen.

Ga in vrede.

77.- De Drie-éénheid staat altijd klaar om ons te helpen.

Paasdag: 9 april 1944 Volledig Q44 blz 320.

De Heilige geest spreekt:

“Ik ben de vertrooster. Ik troost al wie verpletterd is en vol ontzetting door de huidige kwellingen. Ik ben Degene die geneest en die de bitterheid verzacht van het Woord dat de Waarheid spreekt, die vandaag werkelijk bitter is.

De Barmhartige Naastenliefde beleeft vandaag haar triomf net zoals Kerstmis haar hoogste manifestatie is. Want met Kerstmis begint de Verlossing die de Barmhartige Naastenliefde in volle actie is, terwijl met Pasen de Verlossing volbracht is.

Pasen is de overwinning van het Leven over de dood om jullie het Leven te schenken. Pasen is de daad die het Mij mogelijk maakte om neer te dalen in jullie, opnieuw geheiligd door het Bloed van God de Zoon, om jullie opnieuw te verbinden met God de Vader door middel van de Barmhartige Naastenliefde, waarzonder God niet in jullie kan zijn en jullie niet in God.

Op deze triomfantelijke dag kom Ik je (Maria) zeggen: wees nog vol vertrouwen. Ook als alles verloren lijkt, wees vol vertrouwen. Ook als de afgrond van de Kwade zijn duivels uitbraakt om de Aarde te kwellen en te mesten voor de geboorte van de Antichrist en ook als de peilloze hoogte van de Hemel zich lijkt te sluiten door een decreet van de Vader - van Wie Wij uitgaan, Wij, het Woord en de Geest - zelfs dan zijn Wij altijd aan het werk en beminnen Wij steeds om jullie mensen te redden en te verdedigen.

Ik - Barmhartige Naastenliefde en het Woord - Barmhartige Naastenliefde, Ik - de Heiliging en het Woord - de Verlossing, Wij houden niet op met ons uit te storten, de Ene met de verdiensten van Zijn Bloed, de Andere met de charisma's van zijn Macht voor het heil van jullie, mensen. Wees vol vertrouwen. De Liefde heeft altijd overwonnen.